

Doctorul ucigas George Henry Lamson: desfasurarea procesului

Imediat dupa depozitia lor, Montagu Williams se adresa lui Stevenson pentru a-i pune o serie de intrebari precise. Asistenta care, incordata, urmarea fiecare din cuvintele sale, nu a sesizat inca intentiile avocatului atunci cand, interogatoriul terminat, el a pronuntat aceasta fraza : "Sunteti absolut convins ca ati gasit in corpul lui Percy John o otrava vegetala si afirmati ca victima a decedat in urma otravirii cu aconitina ?" Stevenson facu un semn ca da.

"In calitate de om de stiinta, continua Williams, dumneavoastra trebuia sa urmariti indeaproape progresele facute de stiinta. si eu toate acestea mi se pare (si constat ca aceasta este surprinzator) ca nu ati auzit vorbindu-se de recenta descoperire facuta de savantii italieni, care a produs o foarte mare senzatie printre toxicologi. Este deci de presupus ca dumneavoastra nu cunoasteti rezultatele acestor chimisti, care au dovedit in mod incontestabil ca, in cadavrele oamenilor, care nu au absorbit niciodata, medicamente pe baza de alcaloizi, se dezvolta, sub actiunea descompunerii, substante alcaline, care reactioneaza in acelasi fel ca si otravurile vegetale. Nu stiti ca aceste substante au fost confundate de toxicologi in Italia cu otravurile vegetale si a condus la concluzia unui omor acolo unde nici o crima nu fusese comisa ?

Fiecare fraza din acest discurs dezvelea putin cate putin scopul urmarit de Williams. si arma pe care o utiliza in aceasta lupta parea atat de surprinzatoare si noua, incat era ascultata de asistenta cu ne incredere si dezorientare. Cautand un mijloc susceptibil de a" inlatura probele expertului, avocatul se adresase unui toxico.log londonez tot atat de celebru ca Stevenson, profesorul Tildy. Acesta urmarea foarte constiincios progresele realizate in domeniul toxicologiei, progrese pe care confratii sai le ignorau adesea. Tildy cunostea inclinatiile conservatoare ale lui Stevenson si el pariase ca eminentul sau coleg nu era la curent cu descoperirea substantelor alcaline in cadavre. A sfatuit deci pe Williams sa le prezinte in fata tribunalului.

Aceasta incertitudine o exploata Montagu Williams, cand, la 11 mai 1882, bombarda pe Stevenson cu intrebari in fata unui public cufundat intr-o tacere absoluta. Dupa un timp, asistenta intelese ca toxicologul englez cunostea superficial lucrarile efectuate in alte tari si mai ales cele privind "alcaloizii animalii". Nesigur, expertul marturisi : "da, cativa savanti europeni pretind ca alcaloizii cadavrelor reactioneaza in acelasi fel ca otravurile vegetale, insa el, Stevenson, nu a auzit vorbindu-se de Selmi, nici nu a citit lucrarile sale, caci nu cunoaste limba italiana". In continuare Montagu spuse : "Doctorul Stevenson trebuie sa fie de acord ca tezele toxicologilor europeni, asupra asemanarii intre "alcaloizii cadavrelor" si otravurile vegetale, corespund realitatii; el trebuie sa fie de acord ca o ptomaina poate foarte usor sa aiba un gust asemanator cu al aconitinei".

Strans de intrebari, expertul se refugie in afirmarea ca in cursul vietii sale practicase numeroase autopsii, insa in nici una dintre ele nu a intalnit un "alcaloid de cadavru" cu adevarat toxic ; personal, nu a cazut niciodata pe o substanta al carei gust se aseamana cu cel al aconitinei ;

departe de el orice intentie de a contesta stiinta colegilor sai de pe continent, insa credea ca este de datoria lui sa sublinieze ca, ansamblul problemei, impanate cu incertitudini, era "sub judice".

Controversa cu Stevenson il lasa pe Montagu Williams foarte satisfacut : facuse sa planeze in sala tribunalului indoiala care domnea in lumea toxicologilor si reusi sa redreseze situatia, foarte compromisa, a clientului sau. Dupa acest reviriment, se astepta cu un mare interes pledoaria sa din 13 mai.

Aceasta pledoarie a durat pe tot parcursul sedintelor din zilele din 13 si 14 mai. De la inceput Williams a stiut sa emotioneze asistenta ; intorcandu-si privirea ca o lama de cutit catre jurati, el le spuse : "Va amintesc ca doctorul Stevenson a admis ca problema formarii alcaloizilor in cadavre ramane deschisa. Ori dumneavoastra pronuntandu-va asupra soartei inculpatului, veti trebui sa luati o pozitie in privinta acestei controverse stiintifice. Trebuie sa va ganditi bine la aspectele acestei probleme. Daca efectiv alcaloizii se formeaza in cadavre, cred necesar sa precizez ca. in cazul prezent, s-au scurs sase zile intre deces si autopsie. in aceste conditii puteti admite in mod sigur ca moartea lui Percy John a fost provocata de aconitina ? Orice analiza onesta a elementelor acestei afaceri trebuie sa tina seama de ceea ce este sigur si de ceea ce ramane subiect de incertitudine. inainte de a ajunge la concluzia unei otraviri cu ajutorul aconitinei, care ar fi provocat sfarsitul nefericitului Percy, mi se pare necesar sa elimin toate indoielile. in acest caz, probele sunt cu adevarat incontestabile ? Dat fiind aceasta dilema, nu trebuie mai curand sa fie pronuntata singura concluzie echitabila si anume "lipsa de probe suficiente ?"